

Nr 821.

Av herr **Hansson** i Rubbestad m. fl., i anledning av Kungl Maj:ts proposition, nr 239, angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 239 föreslås att kostnaderna för brödsädsregleringen skall täckas genom uttagande av veteavgift. Denna föreslås utgå med oförändrat belopp eller 2.5 öre för kilogram. I fråga om gällande bestämmelser i övrigt rörande veteavgift påkallas ingen ändring. Alltså skall enligt Kungl. Maj:ts förordning om veteavgift den 7 juni 1935 § 2 veteavgift ej utgå för sådant vete, varav mot tull eller lön tillverkas mjöl eller gryn för tillgodoseende av odlarens husbehov, men däremot skall den jordbrukare, som icke själv odlat vete men uppköpt detta av en granne få erlagga veteavgift med 2.5 öre per kilogram.

Härigenom åsamkas mången jordbrukare en rätt betydande utgift och det beklagligaste är att detta just träffar i regel de ekonomiskt sämst ställda jordbrukarna. Dessa äro vanligtvis i besittning av sämre jord, som ej lämpar sig för veteodling eller äga de så liten areal att produktion av vete för eget behov icke räcker till. Man tycker därför att det är hårt att dessa mindre jordbrukare, som egentligen inte haft något nämnvärt gagn av spannmålsregleringen skola få vara med att betala kostnaderna för densamma. Att få en rättelse till stånd härvidlag är en rimlig sak och torde heller inte vara omöjlig att realisera. Likaväl som det år från år gått att jämka det därhän, att odlaren för eget husbehov numera helt slipper att erlagga veteavgift vid förmalning av denna vara likaväl torde det kunna gå att befria från veteavgift den jordbrukare, som köpt sitt husbehovsvete av en annan jordbrukare, och sedan låter förmala detta. Ur statsfinansiell synpunkt skulle ju den minskade veteavgift, som här kan bli fråga om inte kunna betyda så mycket, men för den enskilde jordbrukaren kan det mången gång betyda rätt mycket. Rättskänslan fordrar i detta avseende likställighet mellan den veteproducerande och den icke veteproducerande jordbrukaren.

På grund av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att sådana personer, som ha sin huvudsakliga utkomst av jordbruk och som av andra jordbrukare köpt sitt husbehov av vete, måtte vid förmalningen av detsamma befrias från veteavgift.

Stockholm den 9 maj 1936.

Axel Hansson
i Rubbestad.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

K. A. Ryberg.

Otto Niklasson.

Osc. Werner
i Höjen.

